

OUNOU

Oulun Seudun Noutajakoira yhdistys ry
1/2013

OuNou

Oulun seudun noutajakoira yhdistyksen jäsenjulkaisu

Painosmäärä 550 kpl

Ilmestyy kolme kertaa vuodessa.

Painopaikka: Erweko Oy, Oulu

Päätoimittaja/taitto

Hannu Rastas

ounoulehti@gmail.com

040 7437 349

Toimitus

Jyrki Oikarinen

jyrki.oikarinen@gmail.com

Sari Keränen

sari_keranen@hotmail.com

Riitta Heikkinen

riittaheikkinen9@gmail.com

Katja Korhonen

katja.korhonen@dnainternet.net

SEURAAVA OUNOU-LEHDEN AINEISTOPÄIVÄ:

2/2013
15.2.2013

Noudatathan aineistopäiviä!

Materiaali toimitetaan

ounoulehti@gmail.com.

Lehden ilmoitushinnat 2013:

	Ei jäsen	Jäsen
Takakansi	60€	30€
Koko sivu	50€	25€
1/2 sivua	30€	18€
1/4 sivua	20€	15€

Vuosi-sopimus

Takakansi 170€

Koko sivu 135€

1/2 sivua 70€

1/4 sivua 45€

OSN:n jäsenmaksut/jäseneksi liittyminen 2013:

Liittymismaksu 3€

Vuosimaksu 23€, sisältää Suomen Noutajakoira järjestö (SNJ) ry:n jäsenmaksun sekä SNJ:n jäsenlehti Nuuskun ja OSN:n jäsentiedote OuNou:n

Perhejäsenmaksu 3€

Pelkkä OSN:n jäsenmaksu 13€.

(ei sis. SNJ:n jäsenyyttä eikä Nuuskua)

Halutessasi liittyä yhdistyksen jäseneksi, maksa yhdistyksen tilille 26€ (23€ + 3€) tai 16€ = vain OSN.

Laita laskun viestiosuuteen nimesi ja osoitteesi. **Ilmoita liittymisestä jäsenihteerille:**

jasensihteeri@oulunseudunnoutajat.com

Jäsenmaksutili:

FI25 5741 3620 4173 67

OuNou 1/2013

OSN johtokunta ja toimikunnat 2013.....	4-5
Puheenjohtajalta	6
Hyvä koiranohjaaja mejässä.....	7
A-koe	11
Tokotoimikunnan kuulumisia.....	14
Rio ja Luna Hundspassa.....	17
Tähtihetkiä.....	20
Vuoden Nuuskut	22

Talkooapuasi tarvitaan!

Oulussa järjestetään kaksi kv koiranäyttelyä 13. ja 14.7. OSN vastaa mm. pysäköinnin valvonnasta ja liikenteen ohjauksesta. Talkoihin tarvitaan siten paljon reippaita talkoilijoita. Talkootyöstä yhdistys saa tuntevan korvauksen, millä yhdistyksen toimintaa rahoitetaan. Kannathan sinäkin kortesi kekoon talkoilemalla. Talkoolaisia tarvitaan molemmille päiville.

**Lisätiedot ja ilmoittautumiset
Hannu Rastas 040 7437 349 turdus@luukku.com**

OSN RY JOHTOKUNTA

Puheenjohtaja

Jyrki Oikarinen
Kirkkotie 2 A 14
91900 Liminka
jyrki.oikarinen@gmail.com
p. 044 0365 368

Koesihtööri

Maria Tero
Peräkyläntie 17 A
91900 Liminka
maria@labnou.net

Jäsensihtööri

Kaisa Rimpiläinen
Raahentie 430 B
86400 Vihanti
040 4858 611
jasensihtööri@oulunseudunnoutajat.com

Jäsen

Hannu Rastas
Hautametsäntie 18
91110 Ii as.
p. 040 7437 349
turdus@luukku.com

Jäsen

Henri Saxholm
Mähyläntie
91500 Muhos
p. 050 5010 845
henri.saxholm@gmail.com

Jäsen

Teijo Matero
Vankkurikuja 3
91800 Tyrnävä
p. 040 0291 849
teijomtr9@gmail.com

1. varajäsen

Pasi-Matti Paakkola

Varapuheenjohtaja

Tanja Tenhonen
Neikankuja 7 E 14
90440 Kempele
p. 050 3870 906
tanja.tenhonen (a) kolumbus.fi

Rahastonhoitaja

Raija Gärding
Uutelantie 5
90450 Kempele
p. 040 5643 505
raija.garding@gmail.com

Jäsen

Vuokko Matero
Vankkurikuja 3
91800 Tyrnävä
p. 0400 761 034
vuokkojm.matero@dnainternet.net

Jäsen

Riitta Heikkinen
Peltolankaari 30 B 12
90230 Oulu
p. 050 5611 697
riitta.heikkinen@pp7.inet.fi

2. varajäsen

Maria Tero

OSN RY TOIMIKUNNAT

NOU/NOME

pj: Jyrki Oikarinen
jyrki.oikarinen@gmail.com
p. 044 0365 368

koesiht: Maria Tero
maria@labnou.net
p. 040 5625 247

Jäsenet:

Henri Kaakinen, Tanja Tenhonen, Juha Soirio, Ilkka Koskela, Reetta Kuusisto, Sini Siekkinen, Miia Valkama, Pirkko Partanen, Anne Ollikainen, Marianna Kuivalainen, Vuokko Matero, Teijo Matero, Jarmo Kuisma, Arja Sihvonen

TOKO

pj: Sari Keränen
p. 0407509974
sari_keranen (a) hotmail.com

Jäsenet:

Teija Hemmilä, Kaisu Isola, Arto Karjalainen, Henna Karkkola, Maisa Reinikka, Jenni Martemo, Piritta Pärssinen, Annamari Salminen, Miia Valkama, Minna Levä, Soile Karjalainen, Marjo Käyrä, Niina Kippola

MEJÄ

pj: Riitta Heikkinen
p. 050 5611 697
riittaheikkinen9@gmail.com

Jäsenet:

Riitta Heikkinen, Kaisa Rimpiläinen, Erika Jylhä-Pekkala, Vuokko Matero, Piritta Pirttijärvi, Kaisa Kauppinen, Jukka Väitalo, Pasi-Matti Paakkola, Henri Saxholm, Hannu Rastas.

Näyttely

pj: Katja Korhonen
p. 044 5031 973
katja.korhonen@dnainternet.net
nayttelytmk@oulunseudunnoutajat.com

Jäsenet:

Erika Jylhä-Pekkala, Kati Heikkinen, Kaisa Kauppinen, Hannu Rastas, Ritu Kahlos, Irina Jylhä, Riitta Heikkinen

Julkaisu/jäsenlehti

pj: Hannu Rastas
040 7437 349 ounoulehti@gmail.com

Jäsenet:

Eija Anttila, Jyrki Oikarinen, Sari keränen, Riitta Heikkinen, Katja Korhonen

Ajatuksia uuden koekauden kynnyksellä...

Uusi noutajakausi on pyörähtämässä käyntiin kevään kurssien myötä. Kaudesta on tulossa tavanomaisen vilkas, tarjonnasta voisi mainita uutena asiana yhdessä pohjoisten naapurijärjestöjen Länsi-Pohjan Noutajakoirayhdistyksen ja Lapin Nuuskujen kanssa järjestettävä leiri, joka järjestetään touko-kesäkuun vaihteessa Torniossa. Haluan myös erikseen nostaa esille heinäkuun KV - näyttelyn, joka on yhdistyksellemme taloudellisesti tärkeä tapahtuma. Toivonkin, että kaikki kynnelle kykenevät kantavat kortensa ketoon ja osallistuvat talkoisiin. Talkoopäällikön yhteystiedot löytyvät toisaalta tästä lehdestä.

Viimeisimmässä Nuusku-lehdessä oli Maarit Nikkasan kirjoittama artikkeli ”Kun Suomi putoi nome-Buusta”, missä oli valotettu Pekka Uusimäen ajatuksia nome -B kokeiden nykytilasta. Artikkelin kirjoittaja haastoi noutajaharrastajia keskusteluun asiasta, joten kannan tässä oman kortteni kekoon. En kuitenkaan ota kantaa viime kesän varsinaiseen puheena aiheeseen, eli koirien lähettämistapaan, koska se aihe lienee mm. laajalti levinneen nettiadressin johdosta kaluttu loppuun. Sen sijaan artikkelissa oli useita muita mielenkiintoisia näkemyksiä, joista hieman seuraavassa.

Kirjoituksessa tuotiin esille huoli Nome-B käyttövalion arvostuksen laskusta ja ehdotettiin asian korjaamiseksi sääntömuutoksia, mm siirtymistä koejärjestelmään, jossa KVA-arvo edellyttäisi kokeiden voittamista, eli sertien keräämistä. Mielestäni ajatus sotii jyrkästi B-kokeiden perusajatusta

vastaan. B-kokeet ovat kaikkien noutajarettujen yhteinen koemuoto, jossa arvioidaan pääasiassa koiran työn tuloksellisuutta, eli sitä että saako koira työntöä osoittaen ja pysyen samalla kohtuullisesti ohjaajansa hallinnassa kerättyä eri osasuoritteissa riistat talteen. Serti-järjestelmän seurauksena koiran työskentelytyyli ja tuomarin henkilökohtaiset mieltymykset nousisivat nykyistä suurempaan asemaan, eli käytännössä nome-B muuttuisi muiden koemuotojen kaltaiseksi arvostelulajiksi. Kehitys suosisi yhtä noutajamuotoa, eli metsästyslinjaista labradoria, joka hallitsee maailmalla suvereenisti niin A-kokeita, kuin wt – kisojakin. Näkemykseni mukaan Nome-B tulee säilyttää jatkossakin kaikille noutajaroduille mahdollisimman tasapuolisena laatuarvosteluna. Kisaamaan mieliville noutajaharrastajille on muita lajeja tarjolla.

En myöskään hyväksy artikkelissa esitettyä ajatusta siitä, että Noutajien käytännön metsästyskoe korvattaisiin kokonaan A-kokeen tuloksella. A-kokeet ovat hieno koemuoto, mutta kalliita kokeita järjestetään edelleen vähän, eikä toistaiseksi lainkaan täällä pohjoisessa Suomessa. Noutajaharrastajia on koko maassa ja koiria käytetään pääasiassa tavanomaisessa suomalaisessa metsästyksessä, joita B-kokeilla pyritään simuloimaan. Kylmän riistan kokeet eivät voi tietenkään kaikilta osin vastata käytännön metsästystä, mutta B-koe on kuitenkin paljon lähempänä meidän noutajiemme sorsastusta kuin fasaanijahdit. Mielestäni olisi kohtuutonta edellyttää, että esimerkiksi

rovaniemeläinen tai edes oululainen noutajaharrastaja joutuisi kouluttamaan koiraansa pellolla tapahtuvaan fasaanijahtiin ja kiertämään kokeissa Etelä-Suomessa Nome-B KVA – tittelin perässä. On myös syytä kysyä, että miten tällainen kehitys palvelisi A-kokeita? Kokeisiin osallistuisi lajin saloihin vihkiytyneiden harrastajien sijasta koirakoita, joilla ei ole kokemusta lajista, eikä kunnollisia harjoitusmahdollisuuksia. Tätä tuskin katsottaisiin hyvällä kaupallisissa jahdeissa, joiden yhteydessä A-kokeita järjestetään? KVA - tittelin metsästäjät veisivät turhaan starttipaikkoja A-koe harrastajilta ja tulosten ”metsästäminen” aiheuttaisi kokonaisuudessaan harrastuksen huomattavan kallistumisen.

Arvostan B-kokeen KVA - arvon korkealle. Sen saavuttaminen voi ehkä olla helpohkoa kokeneelle huippuohjaajalle, jolla on rajattomasti aikaa koiran kouluttamiseen. Tittelin voi myös ehkä saavuttaa liian ”helposti” jos on aikaa ja rahaa startata kymmenissä kokeissa, mutta meille tavallisille harrastajille KVA - arvo on haave, johon yltyminen edellyttää täydellistä onnistumista koiran koulutuksessa ja kokeissa. Nome-B on koemuoto, jonka harrastaminen on edullista, kokeet alemmissa luokissa kohtalaisen helppoja ja myös KVA – arvo tavallisen harrastajan saavutettavissa. Tilanne täytyy myös säilyttää tällaisena, kokeiden osallistumiskynnystä ei saa nostaa. B-kokeiden arvostelijoiden olisi syytä muistaa, että me ihan tavalliset koeharrastajat ja metsästäjät maksamme tämän harrastuksen: ostantamme koirat, järjestämme kokeet ja myös tuemme suoraan rahallisesti huippukoiraakkojemme kilpailemista kansainvälisissä koirakokeissa. Turhaa vastakkainasettelua on todellakin syytä välttää ja se on helpointa niin, että hyväksytään se, että meillä on kolme eri koemuotoa, jotka ovat erilaisia ja suosivat osin eri ominaisuuksia, joskin parhaat koirat pärjäävät niissä kaikissa. Meillä jokaisella on myös täysi valinnan vapaus sen suhteen, että mitä lajeja harrastamme.

Artikkelin mielenkiintoisinta antia oli pohdinta B-kokeiden tehtävistä ja damien käytöstä B-kokeissa. Kriittikkiin B-kokeiden voittajaluokassa yleisiä kolmosmarkkeerauksia kohtaan on helppo yhtyä; Kokeissa

näkee usein pitkiä kolmosmarkkeerauksia tai aivan ylipitkiä kakkosmarkkeerauksia, joiden selvittäminen vaatii joko jonkin asteista ohjaamista tai valtavaa tuuria. Tällaiset kokeet eivät voi olla tarkoituksen mukaisia! Hyvällä suunnittelulla B-kokeen markkeerauksesta saa riittävän haastavan myös metsästyksellisillä matkoilla. Olisi syytä muistaa, että vaikka vastuu kokeen sääntöjen mukaisuudesta on tuomareilla, on vastaavilla koetoimitsijoilla ja meillä muilla kokeiden suunnitteluun osallistuvilla mahdollisuus vaikuttaa paljon kokeiden tehtäviin ja sitä kautta kokeen mielekkyyteen.

Olen vankkumaton kylmän riistan kokeiden kannattaja, mutta olen silti sitä mieltä, että damien käyttöön otosta B-kokeissa tulisi keskustella laajemminkin, koska riistan hankkiminen käy jatkossa yhä vaikeammaksi. Esim. avokaatopaikkojen asteittain tapahtuva häviäminen vaikeuttaa jo nyt riistan hankkimista, eikä tilanne tule helpottumaan. Tulevaisuudessa olisi ehkä syytä järjestää joi-takin VOI-luokan kokeita dameilla ja pohtia mahdollisuutta muuttaa sääntöjä niin, että damikokeita voitaisiin kokeilla myös AVO-luokassa? Toinen mielestäni erittäinärkevä sääntömuutos olisi luopua kanin jäljestä sekä taippareissa, että alo-luokassa. Kanien hankkiminen on työlästä ja kallista, eikä oikein kestä eettistä tarkasteluakaan. Kokeissa käytetty riistahan on muuten pääosin peräisin riistanhoitotyöstä ja osin tavanomaisesta metsästyksestä. Kanit tapetaan pelkästään maajäljen vetämistä varten. Miksei jälkeä voisi vetää vaikka variksella?

Kuten edeltä käy varmaan ilmi, on keskustelu noutajien rodunomaisten kokeiden ympärillä käynyt vilkkaana talven aikana, mutta onneksi kohta päästään ihan oikeasti tositoimiin. Oma noutajakesäni tulee olemaan vilkas, vanhempi koiran parhaassa käyttöiässä ja tuossa jaloissa pyörii minulle uskottu sijoituspentu Senja, jonka koulutuksen ympärillä ajatukset askartelevat harva se päivä. Edessä on kova, mutta toivottavasti palkitseva työ.

Valoisaa kevättä kaikille!

Jyrki Oikarinen

Minkälainen on hyvä koiranohjaaja mejässä?

Sain pyynnön kirjoittaa aiheesta millainen on hyvä koiranohjaaja MEJÄssä. Pari päivää mutustellut aihetta ja jotain mielensopukoista irronnutkin.

Ensinnäkin kaikkihan lähtee aidosta kiinnostuksesta lajiin. Toiseksi tarvitaan riittävän hyvä työkalu jotta sitä omaa ja työkalun kiinnostusta päästään mittaamaan.

Hyvä ohjaaja on hionut työkalunsa niin teräväksi että ohjaajan kykyä päästään mittaamaan eli harjoitellut koiransa kanssa jäljestystä.

Jo hiomisvaiheessa pitäisi pystyä luottamaan koiraan ja puuttua vain silloin kun itse on 100 varma koiran virheestä. Hetkellinen hirvenjäljestys ei monestikaan ole virhe vaan koira sen korjaa kunhan luotat siihen.

No tulee aika ilmoitattua kokeisiin. Siihenhän löytyy netistä oma lomakkeensakin jossa kysytään koiran tiedot ja myös ohjaajan tiedot jopa niinkin tarkasti kuin kartan ja kompassin lukutaito. Näihinhän kun vastaa rehellisesti niin päästään jo pitkälle. Ei vastata niin kuin eräs rouvashenkilö joka jo varmaan kymmenettä kertaa ilmoittautui kokeeseen ja tarvitsi kokenutta paria. Osasi

kyllä homman mutta jostain syystä ei luottanut itseensä.

Ainakin OSN:n kokeissa on viimeisen 30 vuotta ollut tapana tehdä jälkiparit niin että on mukana kokemusta ja kokemattomuutta. Mielestäni sen työn hedelmiä ovat nykyiset aktiivit kokeitten järjestelyissä. Jostain syystä MEJÄ ylituomarikunnassakin on vetoa meidän järjestämiin kokeisiin ja yhtenä osasyynä on porukoitten kohtuullisen hyvä jäljentekotaito. Tokihan me ollaan muuten niin mukavia että etelän hetelmätkin haluaa meidän kanssa seurustella :)

Nyt jo huomasiin että aiheesta ollaan jo kaukana, mutta olkoon jonkunlainen insertti osuus tässä.

Aloitetaan kokeesta johon oltiin ilmoitauduttu aikoinaan ja tarkistettu tietenkin koiruuden paperi, että on rokotuksineen kunnossa. Tullaan jäljentekopäivänä ajoissa koepaikalle. Otetaan vastaan ne tehtävät mitä annetaan nurisematta. Ollaan tietenkin varustauduttu asianmukaisesti jopa yöpymistä silmälläpitäen.

Tehdään jäljet vähintäänkin yhtä hyvin kuin haluaisit omalle koirallesi tehtävän (minun koirille kyllä välttää huonompikin toim.

huomautus).

Jäljenteon jälkeen kirjan kannet kiinni ja jäljestä ei puhuta kuin vastaavan koetoimitsijan ja tuomareitten kanssa. Ei muiden.

Koittaa se odotettu aamu muutamien tuntien unien jälkeen. Aamupesulle ja hampaat saa harjattua hyvin kun jännittää niin että kädet vispaa. Siihenhän se jännitys katoaakin tai ainakin pitäisi kadota.

Aamupalaa yritetään syödä mutta pala kurkussa estää nielemisrefleksin. Kait se kaffe menee kuitenkin alas.

Koe alkaa ilmoittautumisella johon menet koiran paperit valmiiksi auki jotta rokotuspäivät näppärä sihteeri löytää oitis. Koemaksuksi olet varannut tasarahan ja maksat tietenkin myös ruokailun.

Seuraa vastaavan koetoimitsijan avaussanat jotka kuuntelet tarkasti ajo-ohjineen. Kokeen ylituomari avaa sanaisen arkkunsa

ja kuuntelet tarkoin hänen sanansa jossa tulee tärkeitä ohjeita koiran ohjaajalle.

Arvotaan jäljet ja laukaisunsietotestiin menet annetussa ryhmässä sujuvasti. Opetele oikean solmun teko ennakkoon että se käy sujuvasti kun koira kytketään puuhun jäljestyksiinasta.

Tarkista ajojärjestys vastaavalta. Ole ajoissa paikalla oppaana ja koiran kanssa jäljellä. Huolehdi tuomarin eväskassista omalta osaltasi. Voit varata tuomarille pikkupullon vettä kaiken varalta autoosi.

Sitten se ensi-ilta alkaa. Opas on vienyt kaadon. Tuomari saapuu ja jopa voi käteilläkin. Kerrataan vielä muutama asia tiellä. Olethan varmistunut ettet ole käyttänyt voimakkaita hajusteita itsellesi.

Siirrytään metsään ensin opas ja sitten tuomari. Viimeisenä tulee ohjaaja ja koira tietenkin ennen häntä.

Juha Peltari ja Mette (FI SE JVA Mäkiharjun Ximena) tutkivat lähtömakausta.

Sole (Meringue's Solada) on löytänyt kaadon.

Sinulle näytetään alkumakaus. Vedä muutaman kerran henkeä syvään hitaasti ja ulos hitaasti. Rauhoita itsesi täydellisesti. Näytä koiralle alkumakaus. Opasta 10 metriä ainoastaan jos tiedät että koira siitä hyötyy.

Sen jälkeen 6 metriä jäljestysliinaa irti ja tasainen jarrutus alusta loppuun. Eräs tuomarikollegani alkuajoilta opasti näillä sanoilla. Koira ottaa aina ensimmäisen askeleen ja pysähtyessä ohjaajan askel on ensimmäinen. Tämä on mielestäni aivan oleellinen asia koko lajissa. Naru on sitä varten että siitä säännellään tasainen vauhti ja se on silloin tasainen kun kukaan normaalikuntoinen mukana olija ei hengästy. Siihen olen itse opettanut hokeman pienet askeleet, pienet askeleet.

Älä hermostu vaikka koirasi hetken tarkistaa riistanjalkiä. Usein siinä vaiheessa kehoitus on haitallista. Samoin koirat monesti arpoo ojan ylityspaikkaa ja siinäkin on maltti valttia. Monesti on tavattu ohjaajia joilla on mielestään parempi nokka kuin koiralla mutta lopputulemana on ollutkin se ei toivottu hukka. Eli luota koiraan koska itse et pysty parempaan, etkä edes samaan.

Jos koira kuitenkin syystä tahi toises-

ta hukkaa jäljen ja tuomitaan hukka ota se rauhallisesti ja anna koirallesi uusi mahdollisuus loppujäljelle. Ainoastaan jos näet koiran olevan aivan kuutamolla voit ehdottaa tuomarille kokeen keskeyttämistä.

Kaadolle päästiin joko hukatta tai hukilla. Tulos voi silti olla vielä ykkösen ja nollan välillä. Ole tyytyväinen koirasi sen päivän suoritukseen koska se teki parhaansa. Mieti omaa suoritustasi. Kuljitko maastossa häiriötä aiheuttamatta, Oliko narun käyttösi jouhevaa. Oliko oma käytöksesi sellainen että koirasi pystyi tekemään hyvä itsenäisen työn.

Mielestäni näistä pienistä rippeistä koostuu kokonaisuus. Koko ryhmän hiljainen äänetön työskentely antaa aina parhaan tuloksen.

Lisäksi muistuttaisin odottelevaa joukkoa etteivät tunkisi kovin lähelle saati olisivat äänekkäitä.

Näillä vajavaisilla ohjeilla toivotan kaikille antoisaa MEJÄ vuotta 2013. Muista luottamus koiraan, rauhallisuus, äänettömyys, hajuttomuus ja yhteisöllisyys.

Jukka Välitalo

Ensimmäistä kertaa osallistumassa A-kokeeseen /Noviisikoe 25.11.2012 Hyvinkäällä

Kesällä huomasin koekalenterista, että Labradorikerho on järjestämässä nuorille koirille suunnattua A-kokeena järjestettävää Noviisikoetta marraskuussa. Ilman sen tarkempaa miettimistä päätin, että kunhan ilmoittautumisaika tulee, niin läitan ilmoittautumisen menemään.

Ajatuksenani oli, että tässä on hyvä tilaisuus päästä kokemaan oikea A-koe epävirallisena ja ennen kaikkea nuorille koirille suunnattuna, jolloin toivon mukaan oma jännittäminen on vähäisempää ja kokeen voisi ottaa oppina jatkoa ajatellen. Kesän aikana olin saanut koiralleni Viimalle kokeeseen vaadittavan ykköstuloksen ja kun Viima on vasta 2-vuotias, niin mielestäni tämä oli hyvä aika lähteä hakemaan tuntuun tästä koelajista, vaikkakin meillä matkaa koepaikalle tuli n. 500 km suuntaansa.

Ilmoittautumisajan alkaessa jännitin enemmän sitä, että mahdummeko kokeeseen kuin että olisin miettinyt itse koetta. Varsinainen koejännitys tulikin vasta päivää tai kahta ennen koetta. Olin nähnyt ennen tätä koeviikonloppua vain yhden KV-kokeen, joten mitään kovin hyvää käsitystä kokeen kulusta minulla ei ennakkoon ollut. Olin ilmoittautunut myös toimitsijaksi samana viikonloppuna järjestettyyn viralliseen A-kokeeseen, joten sain vielä koetta edeltävänä päivänä viime hetken käsityksen miten koe sujuu ja mitä siellä tarkalleen ottaen tehdään. Toimitsijana toimiminen oli tosi hyvä ja opettavainen juttu juurikin edellisenä päivänä, ehkä se myös vähän pienensi omaa koejännitystä. Toki tässä vaiheessa olin

jo alkanut miettimään, mitä ihmettä minä noviisikokeessa teen ja ennen kaikkea, että olisiko minun pitänyt miettiä tarkemmin jo ennakkoon mihin olenkaan itseni ja koirani ilmoittamassa! Toisaalta koko ajan saatoin luottaa Viimaan, se kyllä tekee oman osuutensa, eniten jännitinkin sitä että osaanko minä ohjata Viimaa oikein, osaanko auttaa silloin kun tarvitsee ja olla auttamatta silloin kun ei tarvitse, sekä ylipäättään osaanko toimia koetilanteessa oikein.

Koeamuna jännitys oli ehkä jo hiukan laantunut, sillä järkevää poispääsyäkään ei ollut ja olihan ensimmäinen Suomessa järjestettävä noviisikoe kuitenkin tapahtumana ainutkertainen. Aamun numeroarpajaiset eivät suosineet meitä, sillä saimme viimeisen lähtönumeron, joka siis tarkoitti viimeistä suoritusvuoroa 14 koiran joukossa, vielä lisää epäonnea tuli parillisen numeron vuoksi, sillä kun osallistujat oli jaettu kahteen ryhmään, niin meidän ryhmän koirat saivat paljon rauhallisempaan tahtiin noutoja kuin toisen ryhmän koirat ja lopulta toisen ryhmän koirat olivat saaneet jo kaksi noutoa ennen kuin meidän ryhmän kolme viimeistä koiraa oli saanut yhtäkään noutoa. Näin ollen meidän odotusaika oli pitkä kun odottelimme omaa vuoroamme.

Koe alkoi pienen joen kahdella puolella järjestettävänä walk up:ina, jossa ylösajavina koirina toimi kaksi metsästyslinjaista cockerspanielia ja ampujat olivat sijoittuneet joen molemmin puolin. Noviisikokeen tehtäviä helpotettiin sen verran edellisen päivän viralliseen A-kokeeseen verrattuna, että nuoret koirat pyrittiin lähettämään nou-

toihin vain joen ”omalla puolella”, jottei niiden tarvitsisi uida veden ollessa jo ilmeisen kylmää.

Lopulta aamupäivän loppupuolella saimme Viiman kanssa ensimmäisen noudon, joka oli selkeä markkeeraus, jossa samalle alueella tiputettiin kaksi lintua. Pientä haastetta noutoon toi ojan/kanavan ylitys, jossa koira kastui ja palautusmatka sen jälkeen oli vielä kymmeniä metrejä peltoa pitkin, mutta reippaasti Viima toi linnun minulle. Sen jälkeen emme kovin kauaa joutuneetkaan odottamaan vuoroamme toiseen noutoon, sillä välistä oli jo tippunut muutamia koiria pois. Mutta harmittavasti meidänkin koesuoritus loppui juuri ennen toista noutoa. Viimalle tuli todella pitkä walk up ilman tapahtumia ja pitkän aamupäivän rasitus sekä kiihtymys alkoivat näkyä sekä koirassa että ohjaajassa ja lopulta meidän vuoromme

päättyi toisen koiran lähdettyä omaan noutoonsa.

Olen kuitenkin tyytyväinen siihen, että Viima pääsi tekemään yhden noudon ja pääsimme kokemaan kokeen jännittävän ilma-
piirin osallistujana sekä hankkimaan paljon lisää treenivinkkejä. Jälkeenpäin olenkin todennut, että en osannut treenata kaikenlaisia tapahtumia mitä oikeassa kokeessa meidän eteen tuli. Siinä kuitenkin on kyse paljon enemmän kuin pelkästään noutamisesta ja vaikka tiedän Viiman olevan rauhallinen ja hyvin hallinnassa, niin puutteita silti löytyi. Parasta kuitenkin on, että sain omakohtaista kokemusta ja uskoisin osallistumiskynnyksen viralliseen A-kokeeseen pienentyneen huomattavasti! Kunhan ensin ollaan treenattu lisää (ja paljon :))

Maria Tero ja Viima

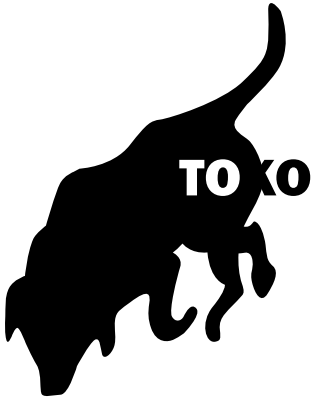

POHJOISTEN NOUTAJA- YHDISTYSTEN YHTEISLEIRI TORNIOSSA

**Oulun Seudun Noutakoirayhdistys,
Länsipohjan Noutajakoirayhdistys sekä
Lapin Nuuskut yhdessä järjestävät
Tornion Laivajärvellä Noutajaleirin
31.5.-2.6.2013.**

**Ohjelmassa on NOME, NOWT, MEJÄ ja
TOKO koulutusta sekä
mukavaa yhdessäoloa
noutajaväen kanssa.**

**Tarkempaa lisätietoa tapahtumasta
löytyy lähiaikoina yhdistysten kotisivuilla
sekä facebookryhmissä.**

Tokotoimikunnan kuulumisia

Vuosi on tokotoimikunnalla lähtenyt reippaasti liikkeelle ja ensimmäiset tokokurssit ovat jo startanneet Kuivasjärven Sertiareenalla. Vetovastuu tokotoimikunnassa on vaihtunut, kuten Maisa edellisessä lehdessä kirjoitti. Iso kiitos vielä Maisalle, kun on pitänyt toimikunnan hyvässä järjestyksessä parin viimevuoden ajan! Itse olen melko uusi koiraharrastaja, joten lyhyt esittäytyminen lienee paikallaan.

Olen 27-vuotias Lapin tyttö. Ouluun muutin opiskelujen perässä 2005 ja pienen mutkan jälkeen päädyin lopulta työskentelemään fysioterapeuttina. Levitystä ainaiseen koirakuumeeseen sain kolme vuotta sitten, kun Muhokselle syntyi ensimmäinen Ruokorapseen-pentue kultaisianoutajia. Pentueen ainoa uros ”Onni” muutti meillemme. Aktiivisen kasvattajan ansiosta koirakärpänen puraisi vähän enemmänkin. Onnin kanssa olemme harrastaneet tokoa ja nomea. Molemmissa olemme kokeilleet myös kisakuntoa. Tokossa seuraava tavoite on VOI-luokassa, nome:ssa jatkamme ALO-tasolla. Tämän vuoden tavoitteena on myös WT-kokeeseen ja näyttelyihin osallistumi-

nen. Koiraharrastus tosiaan vie mukanaan :)

Viime vuonna tokotoimikunnassa on ollut mukana reippaita naisia, jotka kuitenkin jättäytyivät taka-alalle täksi vuodeksi. Kiitos Kirsi Virtanen, Piritta Kontion, Kaija Jämssä ja Tanja Nikkilä! Edellisessä OuNoussa kuuluteltiin uusia tekijöitä täydentämään tyhjentyneitä rivejä ja saimme joukon uusia ja vanhoja tokoharrastajia mukaan. Tervetuloa Niina, Minna, Marjo, Soile, Johanna, Kirsi ja Mira!

Toimikunta jatkaa tutulla toimintasuunnitelmalla, mutta myös jotain uutta on luvassa. Tänä vuonna järjestämme kolmen virallisen tokokokeen lisäksi myös epäviralliset ”Möllikokeet”. Möllikoe on leikkimielinen (palkkaaminen ja hinnan käyttö sallittua) ja hyvä kokeenomainen harjoitus kaikille harrastajille.

Pilkkkeitä kevään auringosta on jo nähtävillä ja nyt on aika tsemptata treenaamisen suhteen. Tokotreeninvinkejä voi lukea Pipan jutusta! Hyvää harrastusvuotta kaikille, nähdään kursseilla ja kokeissa!

Terveisin Sari Keränen

TOTTELEVAISUUSKOULUTUS ALKEIS- JA JATKOKURSSI
Seuraavat tokokurssit pyörähtävät käyntiin toukokuussa ulkokentällä. Tarkempi aika ja paikka sekä ilmoittautumisohjeet tulevat myöhemmin verkkosivuille.
Lisätietoja kursseista <http://www.osn.fi/toimikunnat/toko-agility/>
Terveisin tokotoimikunta

Joulun välipäivien tokokoulutusta OSN:n tokokouluttajille

OSN:n tokokouluttajille pidettiin pienimuotoista tokokoulutusta perjantaina 28.12.2012 Muhoksen Hätä ja Panta -hallissa. Halli soveltui hyvin tällaiseen pienempään koulutukseen, kun osallistujia oli vajaa kymmenen. Koulutuksessa ehdittiin käydä läpi muutamia tokoliikkeitä, ajatuksia niiden kouluttamisesta sekä vähän myös treenattiin.

Ensin käytiin läpi seuraamisen opettamista, jossa pitää erotella (kuten muissakin liikkeissä) erikseen kontaktiharjoitukset (edessä, sivulla, kontaktikävely) ja oikean paikan pitäminen. Oikean paikan opettaminen alkaa perusasennon (= koira on ohjaajan vasemmalla puolella koiran lapa ohjaajan jalan kohdalla lähes kiinni ohjaajassa) hakemisella, jota aletaan siirtää eteenpäin (= seuraamista). Tärkeää noutajien kanssa on oikean etäisyyden pitäminen eli koira ei saa irtaantua liian kauaksi ohjaajan jalasta (seurata väljästi). Lisäksi koiran pitää olla koko ajan oikeassa paikassa pituussuunnassa (ei edistää eikä jättää). Opettamista voidaan tehdä kontaktiharjoitusten kanssa yhtä aikaa esim. ohjaamalla koiraan liikkumaan ohjaajan vieressä vasemmalla kädessä olevan makupalan avulla. Ohjaaja liikkuu tässä eri suuntiin, ei vain suoraan eteenpäin. Lisäksi tehdään perusasennon siirtämisiä suoraan eteen sekä kääntyen eri suuntiin.

Seuraamisen opettamiseen liittyy olennaisesti myös koiran ”kropanhallinta” ja takaosan käyttäminen. Nämä harjoitukset auttavat koiraan paljon paitsi seuraamisessa myös sivulletulossa, kaukokäskyissä, kääntymisissä ja yleisesti liikkumisessa. Harjoituksia esim.

* ohjataan koiraan tekemään aina vain pienempää ympyrää ohjaajan edessä kun-

nes koira tekee ympyrän siten, että se pitää etujalat lähes paikallaan ja takajalat liikkuvat isoa ympyrää

* ”vatitreeni”, jossa koira pitää etujalkoja matalan pesuvadin päällä ja takajalat liikkuvat, kun koira pyörii ympäri

* peruuttaminen: aluksi esim. ohjaajan jalkojen välissä / ohjaajan edessä / seinän tms. esteen avulla ja sitten koira ohjaajan sivulla – tärkeä harjoitus myös sivulletuloa ajatellen

* sivulletulotreenejä siten, että koira tulee sivulle peruuttaen ohjaajan edestä vinottain jne. erilaisista kulmista

* ristikkäisten jalkojen nostaminen ylös koiran seistessä

* maahan-seiso -liike siten, että koiran asento on koko ajan hyvä (jalat eivät levahda sivulle tms.)

* istuminen jalat siististi supussa alla, ei ”takaapuolen päällä”

* sivuaskleet kuten tokossa voi-evil -luokissa

* kiipeileminen ja liikkuminen erilaisilla pinnoilla

Sivulletulo etukautta on liikkeenä aika haastava, kun siihen liitetään vauhti (luoksetulo) tai noutoesine. Koiran pitäisi tulla sivulle tekemättä isoa lenkkiä, nopeasti ja vähän jopa peruuttaen sekä tietysti törmäämättä ohjaajaan tai vauhtiaan ohjaajan lähellä hidastamatta. Sivulletuloa ei välttämättä kannata tehdä liikkeenä ennen kuin koiran takaosan ja kropanhallinta ovat kunnossa, koska se vaatii näitä molempia. Turvallista on ottaa koiraan sivulle takaa ohjaten, mutta ei suoraan edestä ennen näiden osaamista. Sivulletuloissa osaavaa koiraan voi yllättää tekemällä muutakin kuin perussivulletulon. Ohjaaja voi sivulletulon aikana tehdä lisää kääntymistä (paikalla käännös vasemmalle), lähteä liikkeelle eteenpäin tai peruuttaa.

Sitten käytiin läpi maahanmenoa, jota

ei kannata opettaa siten, että käyttää suuria ylhäältä alas suuntautuvia käsimerkkejä pennunkaan kanssa. Parempi on aloittaa siten, että on itse kyykyssä ja pitää namia sisältävän käden alhaalla maan tasalla. Sitten odotetaan, että pentu tekee jotain maahanmenoon vivahtavaa (kyyristyy tms.), jolloin sitä päästään palkitsemaan alas tassujen väliin. Vähitellen kättä nostetaan ylemmäksi, mutta ollaan vielä itse kyykyssä ja palkitaan edelleen alas. Käskysana lisätään, kun koira alkaa tehdä maahanmenoa luotettavammin. Sitten ohjaaja alkaa itse nousta ylemmäksi ja lopulta seisomaan. Jos maahanmenoon halutaan nopeutta, pitää ohjaajan toiminnan olla nopeaa – palkitseminen nopeasti, innostetaan koiraa omalla liikkeellä ja tehdään koiralle ajatus, että sillä on kiire mennä maahan (jotta saa palkkion). Maahanmenon alku- ja nopeusharjoittelussa alustan pitää olla riittävän pehmeä, jottei nopea maahanmeno tunnu ikävältä. Halutessaan voi kokeilla eri tasoja, joille koira hyppää ja menee maahan – palkkio on tuolloin helppo ja nopea antaa koiralle.

Liikkeestä maahanmenossa kannattaa kiinnittää huomiota koiran suoruteen palkkauksen avulla. Jos koira menee vinoon, palkitaan koiraa vinoudesta vastakkaiseen suuntaan. Koiraa voidaan ohjata käsieleiden ja jalan (va-

semman puoleinen jalka eteen) avulla suorempaan asentoon. Osaavien koirien kanssa voi tehdä maahanmenoa myös juoksemisesta, aluksi kevyt hölkkä ja sitten kovemmasta vauhdista (koira laukkaa). Samalla tulee harjoiteltua myös luoksetulon maahanmenoa.

Erikoisvoittajaluokan liikkeissä ohjatussa noudossa ja ruudussa mukana on merkki, jonka luokse koiran pitää mennä osana liikkeitä. Merkkiharjoituksia tehtiin kiertämisen avulla, jossa kierrettävä kohde on aluksi niin suuri, että koira sen varmasti huomaa ja joutuu kiertämään (ei siis sellainen merkki, joka kokeessa on). Hallilla käytettiin agiliteysteiden siivekkeitä, joiden takaa koira ohjattiin kiertämään ja palkittiin heittämällä palkkion koiran liikkeen suuntaisesti kiertämisen jälkeen. Kun koira alkaa kiertää siivekettä hyvin, lisätään tähän käskysana sekä aletaan ottaa etäisyyttä kierrettävään kohteeseen. Myöhemmin koiraa aletaan satunnaisesti pysäytellä kiertämisen aikana.

Lisää takaosatreenejä löytyy esim. <http://pipan.blogit.fi/toko-ongelma-takapaanosan-kaytto/>

Tokoterveisin Pipa Pärssinen

Koirat osasivat ottaa rennosti kouluttajien koulutuksen aikana.

Rio ja Luna Hunspassa...

Pistin merkille että Oulun seudulla on tarjolla useampi uimala koirille. Suhtauduin asiaan itse ensin hieman epäilevästi, johtuen siitä etten tiennyt asiasta oikeastaan mitään. Niimpä päätin tutustua mistä on kysymys.

Sileäkarvainen noutajamme Rio oli ensimmäinen koekaniini. Rio nauttii uimisesta ja rakastaa vettä.

Varasimme ajan HUNDSIPA koirauimalaan ja matkasimme paikanpäälle. Tarjolla siellä oli myös muita palveluja joista lisätietoa jutun loppuosassa.

Paikka oli viihtyisä ja ensimmäisenä silmiin pisti hienot seinämaalaukset. Vastaanottoaulassa oli myymälä mistä pystyi hankkimaan koiraharrastusperheeseen melkein kaiken tarvittavan.

Allas sijaitsi seuraavassa hallissa, minne matkasimme Rion kanssa.

Ensimmäisenä Rio pääsi suihkuun jonka jälkeen sille puettiin uimaliivit. Hanna valmistautui myös menemään altaaseen Rion kanssa.

Moni saattaa ihmetellä miksi liivit pitää pukea koiralle joka osaa uida, liivit puetaan niin turvallisuussyistä kuin siitä että koiran uima-asentoa voi tarvittaessa korjata.

Yllätys oli Rion ensireaktio altaaseen, se jäähmettyi mutta pienen houkuttelun jälkeen se oli altaassa jo ihan vanha tekijä.

Luonnon vedessä harvoin pääsee seuraamaan koiran uima-asentoa, mutta tässä altaassa oli sitä mielenkiintoista seurata. Se,

miten koira käytti hyväksi kaikkea neljää raajaansa pyrkiessä eteenpäin vedessä. Tarvittaessa uima-asentoa korjattiin paremmaksi.

Uinnin jälkeen Rio pääsi pesulle ja föönaukseen. Illalla kyllä huomasi että jotakin oli tullut tehtyä =)

Tuosta kokemuksesta rikkaampana päätin varata kennelimme nuorimmalle sileäkarvaiselle noutajalle Lunalle ajan seuraavalle viikolle. Syynä lähinnä se etten saanut sitä veteen kovinkaan kauaksi rannasta edellisenä kesänä. Ajattelin että se tulisi sinuksi vesielementin kanssa ja samalla voisimme seurata ja tarvittaessa korjata sen uintitekniikkaa.

Lunalle suoritettiin samat rutiinit ennen veteen menoa kuin Riolle.

Sama reaktio alussa, ihmettelyä ja hämmästyä ja mikään raaja ei liikkunut. Kun saimme koiran veteen sen raajat jäähmettyivät ja se kaatui kyljelleen ja kellui liivien varassa.

Hannan avustuksella pikkuhiljaa se alkoi ymmärtää mitä ollaan tekemässä ja oppi oikean uintitekniikan ja viimeisillä kierroksilla ui jo kuin vanha tekijä. Lopussa teimme jonkinlaisia noutoharjoituksia ja oli kiva huomata että Luna alkoi ymmärtää mistä on kysymys.

Kevään aikana on tarkoitus käydä Lunan kanssa vielä parikin kertaa vahvistamassa mm.sen oikeaa uimatekniikkaa.

Katja Korohonen

HundSpa hyvinvointipalveluja koirille

HundSpa avasi ”puoli putiikkia” (hieronta, trimmaus, suolahuone ja myymälä) syyskuun puolivälissä, uimalan puolen lokakuun puolivälissä kahden naisryrittäjän voimin. HundSpasta löytyy myymälän lisäksi hieronta- ja trimmauspalvelut, suolahuone, juoksumatto, vesijuoksumatto ja uima-allas jolla on pituutta 10 metriä ja leveyttä 5,5 metriä. Satu on koulutettu trimmaaja ja hieroja, Hanna huolehtii koirien uimaopetuksesta ja pääosin juoksumattotreneista.

Suolahuone

Suolahuone on luonnonmukainen hoitomuoto hengitystie- ja iho-ongelmiin. Jo keskiajalla munkit hoitivat sairaita suolaluolissa, jossa potilaat hengittivät munkkien hienontamaa suolakiven pölyä. 1800-luvun keskivaiheella huomasi Puolan teollisuudesta vastaava terveysviranomais Felix Botchkowski, että suolakaivoksissa työskentelevät ihmiset eivät sairastaneet keuhkosairauksia. Toisen maailmansodan aikana käytettiin Saksassa suolakaivosta useita kuukausia pommisuojana. Sieltä lähtiessään moni astmaatikko tunsi vointinsa parantuneen.

Suolahuoneen seinät on päällystetty vuorisuolakerroksella, joka toimii puskurina

ympäristön kosteutta vastaan ja edistää tilan aseptisten ominaisuuksien säilymistä. Suolahuoneessa luodaan kuivan NaCl-ilmaseoksen kyllästämä aerodispersinen ympäristö. Hoitojen välillä huoneen ilma vaihdetaan koneellisella ilmastoinnilla, jolloin hoidon aikana hengityksestä muodostunut hiilidioksidi poistuu. Suolahuoneessa säilyy jatkuvasti hypoallerginen ja hypobakteriaalinen ympäristö.

Generaattori puhaltaa suolahuoneeseen hienojakoista farmasuolatomua, mikä ulottuu keuhkorakkuloihin irrottaen limaa ja poistaen tulehdusta. Suolahuonehoito helpottaa hengittämistä, lieventää tukkoisuutta ja hengenahdistusta, vähentää keuhkoputken limakalvojen turvotusta ja parantaa solujen uudismuodostumista edesauttaen keuhkorakkuloiden normalisoitumista sekä vähentää oleellisesti bakteerisolujen kiinnittymistä hengitysteiden limakalvon soluihin ja edesauttaa immuuniglobuliini tuotantoa. Se ei kuitenkaan paranna kroonisia hengitystiesairauksia. Iho-oireita (suolahoitoa käytetään atooppisen ihon ja psoriasisien hoitamiseen) suola helpottaa tunkeutumalla huokosiin ja tuhoamalla iholla olevia bakteereja.

Juoksumatto

Koiran peruskunto luodaan juoksumatolla tasaisesti ravilla. Irti juokevan koiran syke ei pysy tasaisesti niin koholla että irrallaan liikkuminen olisi optimaalista kunnan kohotusta. Juoksumatolla koira saadaan juoksemaan tasaisessa tahdissa tasaisella sykkeellä. Juoksumattoharjoittelu parantaa yleiskuntoa, nostaa suorituskykyä ja tukee parantumisprosessia, edesauttaa optimaalista lihasten muodostumista erityisesti niskassa ja takajalkojen alueella. Juoksumatolla

juoksettaminen on oikeatahtista ja turvallista treeniä.

Liikunta vedessä

Vedessä tapahtuva liikunta on erinomainen tapa harjoittaa lihaksia ja lisätä fyysisistä kestävyistä. Vesi neutralisoi painovoimaa, jolloin lihakset ja nivelet eivät joudu koiran kokonaispainon rasittamiksi. Vesi toimii myös vastuksena lihasvoiman kasvattamiseksi. Vesijuoksumatto ja uinti sopivat siten myös nivelrikkoisille ja ylipainoisille koirille, ylipainoiset ja huonokuntoiset koirat hyötyvät erityisesti uimisen rasvaa polttavasta ja aerobista kuntoa kohottavasti vaikutuksesta.

Veden vastus tuo oman haasteensa liikkumiseen ja vesijuoksumaton portaaton korkeussäätöä muuttamalla harjoitteluun saadaan tarvittaessa vielä lisätehoa. Siksi säännöllinen vesijuoksumattoharjoittelu sopii myös perusterveiden koirien kuntoluudoksi.

Vesikävely vahvistaa lihaksia, avaa nivelten liikeratoja, kohentaa tasapainoa, lievittää kipua sekä vahvistaa hengitystä ja verenkiertoa. Harrastuskoirille vesikävely tuo yhden nivelistävällisen harjoittelutavan lisää, kun halutaan ennaltaehkäistä tuki- ja liikuntaelinongelmia.

Vedessä koira ei pysty kompensoimaan liikkumistaan samalla tavalla kuin kuivalla maalla ja vaikutus maalla liikkumiseen on usein välitön. Harjoittelussa on suurempi liikelajuus nivelissä ja pienempi kuormitus veden nosteen takia. Vedessä koiralla on taipumus liikuttaa raajojaan spontaanisti, koska uintiliikkeet ovat automaattisia ja refleksinomaisia. Vesi rentouttaa lihasjännitystä ja lisääntynyt paine syvässä vedessä edesauttaa turvotuksen vähenemistä. Vesiterapia edistää lihasvoimaa ja vähentää liikerajoittuneisuutta, koska uudessaan koira työskentelee koko aktiivisella liikeradalla. Lisäksi harjoittelu vedessä edistää hengitys- ja verenkiertoelimistön toimintaa sekä fyysisistä kuntoa.

Urheilukoirille vesijuoksumatto on hyvä harjoittelumuoto koska veden ominaisuuksia hyödyntämällä voidaan vahvistaa lihaksia, veden noste vähentää nivelten kuormitusta jopa 80%, parantaa hengitys- ja verenkiertoelimistön kuntoa sekä kehittää motoriikkaa, voimaa ja kestävyttä. Jopa kaikkein kovakuntoisimmat koirat kokevat vesikävelyn/-juoksun fyysisesti rasittavaksi kun veden vastusta ja kävelymaton nopeutta lisätään riittävästi ja juoksumatto kallistetaan ylämäki-asentoon.

Hieronta

Kotikoiraakin voi kärsiä lihasten kireydestä, ja vanhenevalle koiralle säännöllinen lihashuolto on tärkeää. Urheilevan koiran perushuollossa hieronta on välttämättömyys ennaltaehkäisevänä hoitona, jonka avulla saadaan terveet kudokset kestävämmän paremmin rasitusta ja vammojen riski pienenee. Hieronta auttaa lihas- ja kalvokireyksiin, revähdyksiin ja venähdyksiin sekä tukee tuki- ja liikuntaelimistön sairauksista kärsivän koiran toimintakykyä.

Hieronta aktivoi aineenvaihduntaa ja verenkiertoa ja näinollen laittaa lihaksistoon kertyneet kuona-aineet liikkeelle helpottaen koiran oloa ja nopeuttaen palautumista. Säännöllinen ja valmennusohjelmaan sopeutettu lihashuolto vähentää loukkaantumisriskiä, auttaa koiraasi voimaan paremmin ja saat siitä harrastuksissa/kilpailuissa enemmän irti. Vastustuskyky, lihastasapaino ja hapenottokyky paranevat sekä lihasten, nivelien ja sidekudosten jännitykset helpottavat. Hieronnan vaikutuksesta saadaan apua myös oikean fysiologisen asennon löytämiseen. Se myös helpottaa psyykkistä ja fyysistä väsymystä. Hieronnalla on positiivinen vaikutus koiran elämänlaatuun, suorituksiin ja käyttökäytön.

Trimmauspalvelut

Koti- ja kuntosalissa, myös nypittävät rodot ja takkutyöt perulla.

Tähtitietä

kultainenoutaja FI & SE JVA Mäkiharjun Ximena

s. 26.10.2005, i. FI & LTU MVA Trewater Phelix

e. POHJ & FI & SE & NO JVA BH TK1 Mäkiharjun Mainio Maija

kasv. Sari ja Ilpo Harju, om. Erika Jylhä-Pekkala

"Metten" mejä-kausi oli loistava viiden kokeen kesä!

1.7.2012 Siikalatva VOI1/46p Heikki Pirhonen, 22.7.2012 Muhos VOI1/47p Marika Ahola, 1.8.2012 Raahe VOI1/48p Kari Hyytiäinen, 19.8.2012 Pyhäjoki VOI1/49p Jukka Välitälo, 2.9.2012 PM Pyhäntä VOI1/47p Kari Muje

Goldenring ry:n MEJÄ-mestari 2012!

Pohjois-Pohjanmaan kennelpiirin PM2!

Goldenring ry:n vuoden 2012 MEJÄ-KOIRA!

Kultainennoutaja Meringue's Solada

s. 26.11.2008

i. FI MVA JV-99 Goldencoat Mid-

night Cowboy

e. POHJ & FI & SE & NO JVA BH

TK1 Mäkiharjun Mainio Maija

kasv. & om. Erika Jylhä-Pekkala

"Sole" aloitti mejä-koiran uran
kesällä 2012 kolmella koekäyn-
nillä

13.5.12 Muhos AV01/48p

Jyrki Rasinpää

10.6.2012 Hailuoto AV01/41p

Lea Foudilainen

30.9.2012 Kruunupyö VOI1/41p

Toni Tunkkari

Goldenring ry:n vuoden 2012

MEJÄ-TULOKAS!

**HUOM!!! Ilmoita
mahdollinen muuttunut
osoitteesi
jäsenihteerille
jasensihteeri@
oulunseudunnoutajat.com**

Vuoden 2012 Nuuskut:

Nome:

1. Knn Goldgingers Red Hot Pepper, om. Miia Valkama, 64p
2. Lbn Kulteen Strömmingsbådan, om. Henri Kaakinen, 32p
3. Sku Fågeltorps Korkki Kungsörn, om. Raija Gärding, 26p
4. Lbn Wellspring Justincase Isadora, om. Vuokko Matero, 23p
5. Sku Blackpeepoon Gin Knock Out, om. Raija Gärding, 6p

Mejä:

1. Lbn Dark Water's Cantillon Iris, om. Riitta Heikkinen, 248,21p
2. Lbu Saskian Foxtrot, om. Kaisa Rimpiläinen, 241p
3. Knn Mäkiharjun Ximena, Erika Jylhä-Pekkala, 238,88p
4. Knu Cream Star's Arctic Isemoon, om. Liisa Pyykkö, 221p

Toko:

1. Knn Ruokorapseen Aurora, om. Teija Hemmilä, 24p

Agi:

1. Skn Emkristinas Bark At The Moon, Henna Mikkonen, 104p
2. Skn Flathounds Expect Fire, om. Henna Mikkonen, 12p

Näy:

1. Knn Perfect Beast Thanks Again, om. Seppo Immonen, 88p
2. Knn Perfect Beast Brigitte Bardot, om. Seppo Immonen, 81p
3. Kkn Curlicue's I'll Take You, om. Marja Nieminen, 64p
4. Sku Fågeltorps Korkki Kungsörn, om. Raija Gärding, 14p

Multi-Nuusku:

1. Lbn Dark Water's Cantillon Iris, om. Riitta Heikkinen, 84p
2. Lbn Jummi-Jammin Nightwish, om. Teija Hemmilä, 62p
3. Skn Flathounds Expect Fire, om. Henna Mikkonen, 38p

**Agilitynuusku: 1. Skn Emkristinas
Bark At The Moon, Henna Mikkonen,
104p**

**Multi-Nuusku: 1. Lbn Dark Water's
Cantillon Iris, om. Riitta Heikkinen,
84p**

Näyttelynuusku 1. Knn Perfect Beast Thanks Again, om. Seppo Immonen, 88p

OSN:n jäsenille -10% alennus.

🐾 UIMA-ALLAS

🐾 JUOKSUMATTO

🐾 VESIJUOKSUMATTO

🐾 HIERONTA

🐾 SUOLAHUONE

🐾 TRIMMAUS

🐾 MYYMÄLÄ

🐾 PAKASTEITA

🐾 KOIRATARVIKKEITA

🐾 KUIVAMUONAA

Avoinna: MA-PE 12-21 LA-SU 11-20

Sienikuja 9, 90650 Oulu

Ajanvaraus: 050 3210 276

s-posti: info@hundspa.fi

www.hundspa.fi